SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
VOL. CII. No. 176. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 16, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 16-го ВЕРЕСНЯ 1995 р. Ч. 176. РІК CII.

РОЗГОРІЛИСЯ ПРИСТРАСТІ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ

Київ (Р. Р.). — Тут 12-13-го вересня на пленарних засіданнях сесії Верховної Ради розглядано питання Генеральної прокуратури, Конституційного суду, фінансово-промислових груп та майбутніх виборів до Верховної Ради.

Через те, що у вівторок на порядку дня стояло питання обрання Конституційного суду, то деякі депутати, прибувши на сесію, відмовилися зареєструватися. Із 405-ти депутатів бальоти отримали тільки 230, а в голосуванні взяли участь ще менше — 223. Таким чином вибори Конституційного суду не відбулися.

У середу ситуація загострилася ще більше, виник справжній скандал під час розгляду питання щодо Генерального прокурора і Генеральної прокуратури. Покликаючись на домовлення з Президентом України, Олександер Мороз зачитав проєкт постанови про неможливість перебування Владислава Дацюка на пості генерального прокурора. Верховна Рада пропонує Президентові внести на розгляд парляменту кандидатуру нового генерального прокурора і членів колегії Генеральної прокуратури. За цей проєкт проголосували 218 депутатів і рішення виявилося прийнятим.

Представники правого крила почали протестувати, комуністи на них підняли голос аж до нецензурних вигуків і зчинилася сварка. Демократи звинуватили О. Мороза в порушенні порядку нарад. Тоді головуючий на сесії О. Мороз оголосив 30-хвилинну перерву, а після перерви сесія приступила по розгляду інших питань.

Порушення правильника депутати вбачають у тому, що проєкт закону щодо Генеральної прокуратури депутати почули лише усно за кілька хвилин до голосування, а не отримали його завчасно для вивчення, як того вимагає закон.

У другій половині дня депутати ухвалили зміни до статті 46 закону про вибори народних депутатів. На випадок смерти або зняття своєї кандидатури одним із кандидатів, протягом семи днів округжна виборча комісія включає до бюлетеня наступного кандидата із числа тих, хто дістав більше голосів. Якщо смерть чи зняття кандидатури станеться скорше, як за сім днів, то на бальоті залишиться один кандидат. Якщо вибувають обидва кандидати, то комісія визнає, що голосування не відбулося. Крім того, ухвалено рішення, що 10-го грудня відбудуться не вибори, а повторні вибори, а це означає, що в них не можуть брати участи кандидати, які минулого разу не набрали необхідного числа голосів, або в їх дільницях вибори не відбулися. За словами О. Мороза, „19 перспективних людей лівих сил і 12 Руху втрачають можливість кандидувати до парляменту".

Того ж дня розглянуто питання про призначення суддів Верховного суду України. Таємним голосуванням до Верховного суду обрано: Світлану Гуз зі Львова, Валентину Дороніну з Києва, Володимира Заголдного з Рівного, Станіслава Пекного з Херсону, Анатолія Редьку з Одеси, Євгена Стрекалова з Кіровограду і Олександра Харченка із Сум.

Депутати також розглянули питання про звільнення від акцизного збору з оборотів від продажу цукру українського виробництва. Ухвалено також постанову про відшкодування знецінених вкладів громадян. Постановою передбачено, що під час грошової реформи і введення гривні громадянам, які мають знецінені вклади в ощадних банках, їх буде обмінено на пільгових умовах. Це стосується вкладів за станом на 2-го січня 1992 року.

На вечірньому засіданні депутати з'ясували непорозуміння з приводу процедури ухвалення постанови про генерального прокурора і вирішили продовжити розгляд цього питання на наступних пленарних нарадах.

Летунство України належить до прибуткових галузей

Київ (УНІАР). — Летунський транспорт України — одна з небагатьох прибуткових галузей народного господарства за підсумками діяльности у 1994-95 роках. З 1994 року цивільне летунство не отримує дотацій від держави.

Інформуючи учасників пресклюбу „Ринкові реформи в Україні" про нинішній стан галузі, голова Державного департаменту авіяційного транспорту (Укравіятранс) Микола Марченко навів дані, згідно з якими балянсовий прибуток за 1994 рік виносить 1.012 трлн. карбованців, а за перше півріччя ц. р. — 1.404 трлн. карбованців. Але однією з найголовніших проблем лишається недосконалість летунської техніки, що її використовують українські споживачі. А перехід на літаки типу „Боїнг" коштуватиме 50 млн. дол. за одну вживану машину і 80 млн. дол. за нову.

Підкреслено зацікавлення представників летунських компаній у придбанні чужих інвестицій і укладенні контрактів на винаймальній основі.

Як повідомив президент „Авіялінії України" Вячеслав Ільїн, компанія знайшла чужинецьких партнерів і вже у травні наступного року до використання буде введено два „Боїнги 737-200".

Приємною несподіванкою виявився той факт, що рівень безпеки українського цивільного летунства відповідає першій клясі за міжнародною скалею. Це за словами голови Укравіятранс, дозволило українським споживачам здійснити рейси до ЗСА. Згідно з офіційними даними, за 1994 рік в Україні сталося три аварії, з яких одна летунська катастрофа, загинуло шестеро осіб.

За станом на 1-го вересня Укравіятранс зареєстрував 62 українські споживачі летунської техніки як державної, так і недержавної форми власности. Повноправним власником більшости летунських компаній є держава. Компанія „Міжнародні авіялінії України" на 88 відсотків належить державі. Торкаючись проблеми роздержавлення, М. Марченко підкреслив, що контрольний пакет летунських підприємств має зберегти за собою держава. Пропонується створення голдінгових компаній „за напрямками": обслуговування сільського господарства, перевезення у визначених напрямках, аеровокзали тощо.

Вимагають суду над В. Онопенком

Київ (Р. Р.). — Громадянський Конгрес України 8-го вересня оприлюднив заяву, у якій міститься вимога притягти до судової відповідальности колишнього міністра юстиції України Василя Онопенка за те, що він зареєстрував партію Українська Національна Асамблея.

„Вимагаємо, щоб рішенням Генеральної прокуратури України відбувся суд над колишнім міністром юстиції В. Онопенком за статтею 166 Кримінального кодексу України", — пишуть автори заяви.

Якщо Онопенка буде визнано винним у порушенні законодавства під час реєстрації УНА–УНСО, то Міністерство Юстиції матиме право зліквідувати свідоцтво про реєстрацію, вважають керівники партії Громадянський Конгрес України. „УНА-УНСО є злочинною організацією і її діяльність має бути заборонено, але робиться це має відповідно до закону", — сказано в заяві ГКУ.

Українські жінки взяли участь в конференції

Торонто (СФУЖО). — В п'ятницю, 8-го вересня, закінчилася міжнародна конференція в Пекіні — НДЖО Форум у справах жінок. Форум відкрився китайською екстраваганцією танців і музики 30-го серпня на великому стадіоні в Пекіні. Всі сесії і наради відбувалися в місті Гуайроу, приблизно 40 км від Пекіну.

На форум зареєструвалися з Европи і Північної Америки 14,833, з Південної Америки і Карайбських островів 2,020, Африки 3,245, з Азії і країн Тихого океану 12,336 учасників, в тім довоілі велике число чоловіків. (Разом 33,233 осіб).

Пленарна сесія відбувалася в будинку, що вміщував понад 2,000 осіб, інші сесії — в приміщеннях місцевих шкіл.

В цій конференції, четвертої з черги, представниці СФУЖО мали перший раз свою публічну сесію. Тема сесії: „Екологічні нещастя і їх наслідки на жінок і дітей". В сесії взяли участь: Оксана Соколик — голова СФУЖО, Майя Грудка — голова СУ Австралії, Анна Кравчук — голова СУ Америки, Ірина Куровицька — представниця СФУЖО в ООН і запрошена гостя д-р Зореслава Нижник з Києва. Вона викликала велике зацікавлення, головно з боку японської делегації. Заля була переповнена, була цікава дискусія.

В конференції перший раз взяли участь жінки незалежної України, серед них були представниці Союзу

(Закінчення на стор. 4)

Відзначать два ювілеї УВАН

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли до редакції „Свободи" приходять в комплеті усі найважливіші представники Української Вільної Академії Наук у ЗСА, це вже найкращий доказ, яка важлива подія чекає українську громаду в Ню Йорку. Святкувати 50-річчя цієї наукової установи неабиякий ювілей, а коли до того ще він збігається із 45-річчям діяльности в ЗСА — це справді причина до виїмкового свята.

Саме про широку підготову цих святкувань, як і про пройдений досі шлях УВАН та його великі успіхи на науковому полі розповідають нам в редакції діючий президент УВАН в ЗСА Василь Омельченко, президент Марко Антонович, Анна Процик, Тамара Булат, які відповідають за частину програми, і керівник першої частини програми Альберт Кіпа.

Від них довідуємося, що програма святкувань, заплянована на суботу 7-го жовтня в приміщеннях Українського Інституту Америки, буде складатися з трьох частин. Вона розпічнеться о год. 1-ій полудня відкриттям святкувань, яке припадає діючому голові В. Омельченкові та доповіддю президента М. Антоновича про початки УВАН в Німеччині. Про працю УВАН в ЗСА буде говорити діючий президент, що коротко передає нам історію УВАН на відвідинах редакції.

Члени Комітету для відзначення двох ювілеїв УВАН в редакції „Свободи" (сидять, зліва): Т. Булат, М. Антонович, А. Процик; (стоять зліва): В. Омельченко і А. Кіпа.

Як відомо, група науковців, продовжуючи традицію Академії Наук у Києві заснувала в Німеччині УВАН у 1945 році, а після переселення українців до ЗСА і Канади туди перенесено УВАН, конкретно з осідком в Ню Йорку і Вінніпегу. Після праці першого голови Дмитра Дорошенка в ЗСА президентом став у 1950 році Михайло Вєтухів, а відтак — це почесне звання перебирали по черзі Юрій Шевельов, Олександер Архимович, вдруге Ю. Шевельов, Ярослав Білінський і М. Антонович — усі вони відомі науковці-професори, автори численних праць і збірників. Досі УВАН видала вже понад 100 книжок українською та англійською мовами, з бібліо-

(Закінчення на стор. 3)

НАД БІЛОРУССЮ ВБИТО ДВОХ ПОВІТРОПЛАВЦІВ

Вашінгтон. — Офіційні чинники Державного департаменту повідомили, що у вівторок, 12-го вересня, над Білоруссю загинули двох американських повітроплавців у наслідок вибуху їхньої спортової повітряної кулі, що її обстріляли білоруські військові винищувачі. Так само того ж дня білоруси змусили приземлитись дві інші повітряні кулі, які несені вітром опинилися у повітряному просторі Білорусі, як і та, що її знищено разом з обидвома членами залоги.

Залоги та їхні повітряні кулі були учасниками цьогорічних спортових змагань повітряних куль ім. Гордона Беннетта, які мали свій початок в неділю, 10-го вересня, в місцевості Віл у Швайцарії, де до згаданих змагань стало 17 повітряних куль. Світова громадськість, а зокрема любителі спорту, здивовані такою жалюгідною поведінкою, що за всіми ознаками нагадує найгірші часи довготривалої „холодної війни" міжколишнім СССР і Заходом. Що більше, уряд Білорусі аж після 24 годин повідомив про цю подію ЗСА.

Уряд Білорусі на своє оправдання цього трагічного випадку заявив, що повітряна куля наближалася до околиці білоруського військового летовища та недалекої ракетної бази та не відповідала на радіоконтакти, ані на попереджуючі обстріли. Одначе на думку аналітиків жодні виявлення не зможуть оправдати цього трагічного випадку.

У БОСНІЇ ПРИПИНЕНО ЗБРОЙНІ ДІЇ

Брюссель, Бельгія. — Командування НАТО прийняло рішення припинити летунські атаки проти боснійських сербів.

Водночас голова Ради безпеки ООН Франческо Паольо Фульчі оприлюднив заяву, в якій підкреслюється, що „нема військового способу розв'язання боснійського конфлікту" і висловлюється цілковита згода з женевською „декларацією про принципи" з 8-го вересня, яка пропонує основу для переговорів заради досягнення миру в регіоні.

Від імені боснійських сербів президент Сербії Слободан Мілошевіч запевнив керівників загребської місії ООН і командирів „голубих шоломів", що тепер є „дійсна можливість припинити конфронтацію з приводу летовища у Сараєві". Заступник державного секретаря ЗСА Ричард Голбрук відвідав Загреб і там обговорював цю проблему з президентом Хорватії Франьом Туджманом. С. Мілошевіч, недавно діставши змогу впливати на наставлення керівників боснійських сербів, спромігся на пропозиції, які відкривають шлях до компромісу щодо ситуації в Сараєві.

Домовлення, досягнуте в четвер, 14-го вересня, під час переговорів Р. Голбрука з президентом Сербії С. Мілошевічем у Београді, передбачає розміщення довкола Сараєва російських миротворчих сил для захисту населення сербських районів міста. Разом з тим йдеться про „неостаточний характер" домовлення. Для його схвалення потрібна ще згода боснійських мусулман, хорватів і ООН.

В Україні

Депутат для суду недосяжний

РІВНЕ. — Трьох військовослужбовців з Рівненського гарнізону засуджено до позбавлення волі на 6–8 років. Майже півроку вони викрадали та продавали зброю, в тому числі дві протитанкові ракети і одну протиракету. Один злочинець у чині майора виявився недосяжним для суду, оскільки він є депутатом Рівненської Міської Ради.

Убито керівника злочинної групи

ЛЬВІВ. — Тут кілька днів тому на вулиці Бортнянського трьома пострілами в голову вбито одного з авторитетів львівського кримінального середовища Сергія Баха на прізвище Червоноградський.

Успішний рейд міліціянтів

СЕВАСТОПІЛЬ. — Тут наприкінці минулого тижня затримано дві злочинні групи, в одній чотири особи, в іншій — дві. Сконфісковано автомати, стрільно „Муха", гранати, карабіни, міни, патрони та холодну зброю. Серед злочинців — директор одного з акціонерних товариств.

Пожежа в радіокомпанії

КИЇВ. — Тут у понеділок, 11-го вересня, у радіомовній компанії України на Хрещатику 26 сталася пожежа, яку зліквідували за 20 хвилин. За попередніми даними, причиною пожежі стала шліфувальна машина, у якій виявлено пошкодження. Пожежа не встигла нанести великої шкоди.

Активісти УНА припинили голодівку

КИЇВ. — Як уже інформовано, представники УНА 11-го вересня оголосили голодівку перед будинком адміністрації Президента України. Ту частину вулиці Банкової міліція загородила від громадян. Пропускали лише членів Уряду та депутатів Верховної Ради. Згодом, після погодження з начальством, до голодуючих пропустили кореспондента газети „Киевские Ведомости". Депутат українського парляменту О. Вітович сказав, що в голодівці беруть участь тільки депутати Верховної Ради і депутати рад інших рівнів. Кореспондент намагався з'ясувати за чиєю вказівкою обмежено підступ до учасників акції, оскільки в міліції сказали, що це зроблено на прохання УНА, що виявилось неправдою. У вівторок, 12-го вересня, з учасниками голодівки зустрівся Президент України Л. Кучма і повідомив, що доручив прем'єр-міністрові Є. Марчукові розглянути це питання. А до того часу рішення Міністерства Юстиції України про ліквідацію реєстрації УНА призупинено. Після цієї розмови члени УНА погодилися припинити голодівку.

Згорів юнак

ЛУГАНСЬКЕ. — У неділю, 10-го вересня, в Камишевахському лісі, поблизу лісового ставка знайдено обгоріле тіло 18-річного хлопця, слюсаря радгоспу „Вибійник". Під час слідства, у нього вдома виявлено багато чаклунських книг, посібників з магії та заклинань. З'явилася версія, що він покінчив самогубством через спалення під впливом чаклунської літератури.

Найскульптурніше місто

ТРУСКАВЕЦЬ. — Тут відбувся міжнародний симпозіюм скульптури, у якому взяли участь майстри із ЗСА, Австрії, Польщі, Естонії, Мадярщини і України. Скульптури, привезені з різних областей України, передано в дарунок місту і стоять вони уздовж центральної паркової алеї. У парках Трускавця і раніше було чимало скульптурних груп місцевих майстрів. Під час симпозіюму, який тривав цілий місяць, мешканці і гості міста мали нагоду побачити також витвори закордонних майстрів і це видно залишило глибоке, незабутнє враження.

Медалі не викуплено

ЧЕРКАСИ. — Тут 23-го вересня відзначатиметься 400-річчя з дня народження Богдана Хмельницького. Замовлені у Санкт-Петербурзькому монетарному дворі 2,000 медалі на честь 400-річного ювілею не викуплено, бо організатори свята не можуть віднайти для цієї мети 10,000 дол. Цими медалями відзначатимуть тих, хто вніс значний вклад у розвиток Чигиринщини і всієї України.

У СВІТІ

СПЕЦІЯЛЬНА КОМІСІЯ польського сейму, яка визначає міру відповідальности колишніх керівників країни, в тому числі Войцеха Ярузельського, за запровадження військового стану у грудні 1991 року, звернулася до колишнього генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова з проханням дати свої свідчення в цій справі. М. Горбачов відмовився, однак у листі на адресу згаданої комісії ствердив, що В. Ярузельський, очолюючи ЦК ПОРП, "робив усе можливе, щоб вивести країну з кризи мирним шляхом і уникнути втручання у внутрішні справи Польщі військ держав Варшавського договору".

КОМІСАР РИМСЬКОЇ поліції Константіно Мілетті виступив з сенсаційною заявою з приводу загибелі італійського пасажирського корабля „Акілле Ляуро" у грудні минулого року. На думку К. Мілетті, пожежа була ретельно спланованою акцією корабельної компанії з метою одержати багатобільйонове запезпечення. К. Мілетті був пасажиром корабля якраз під час пожежі. Крім того, він зібрав свідчення багатьох моряків, яким старшини заборонили вживати протипожежні технічні засоби.

ЕСПАНСЬКА ВЛАДА значно посилила охорону морських портів і летовищ на півночі країни, а також виділила додаткові формації для еспано-французького кордону. У спеціяльному комюніке міністерства юстиції і внутрішніх справ Еспанії підкреслюється, що це зроблено у зв'язку з проханням Франції, яка вжила подібних заходів на своїй території. Посилення прикордонної охорони уряди обох країн пояснюють новою хвилею тероризму. Еспанію непокоїть активізація бойовиків баскської сепаратистської організації ЕТА, а Франція все більше страждає від ісламських фундаменталістів.

В АМЕРИЦІ

ПРОГРАМА ЗНИЖЕННЯ бюджетного дефіциту що її завзято обстоюють американські консервативні, наразилася на ще одну поважну перешкоду під час голосування в Сенаті. Всі 46 членів від Демократичної партії за підтримкою частини республіканців заблокували 66-ма голосами проти 34-ох законопроєкт, що суттєво обмежує допомогу неповнолітнім матерям, жінкам, які заводять нових дітей, перебуваючи на велфері, субсидії на електроенергію для найбідніших та низку інших бюджетних витрат на охорону здоров'я, освіту й соціальну допомогу загальною сумою 1.9 блн. дол. Оскільки раніше цей законопроєкт уже був схвалений Палатою Репрезентантів, то тепер узгоджувальна комісія мусить виробити компромісове рішення, сприємливе для обох палат.

11 ЧЛЕНІВ РОСІЙСЬКОЇ МАФІЇ заарештовано у Лос Анджелесі на підставі цілорічного розслідування, проведеного працівниками ФБІ та Державної податкової служби. Ще трьох злочинців розшукують. Усім їм інкримінується імпорт з Росії "живого товару" для проституції, участь у наркобізнесі та приховування податків на мільйони долярів.

ПРОБЛЕМА ІМІҐРАЦІЇ, особливо нелегальної, небезпіставно турбує американські засоби інформації та суспільство взагалі. За найновішими статистичними даними, з 32-ох мільйонів мешканців Каліфорнії — 8 млн. народжені за межами ЗСА. У стейті Ню Йорк проживає 16 відсотків чужинців, на Флориді — 15, у Ню Джерзі — 13.5 відс. Опитування громадської думки показують, що американці схильні вважати три чверті іміґрантів нелегалами, тим часом як насправді нелегально до Америки прибуває лише одна чверть чужинців. Ця драматична розбіжність між публічною опінією і дійсним станом справ вказує, на думку фахівців, на наростаючі в американському суспільстві ксенофобські тенденції.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Третій шлях у "третій світ"?

Пригадується, кілька років тому Леонід Кучма, тогочасний прем'єр-міністер України, розпачливо благав з парляментарної трибуни колеґ-депутатів, аби вони пояснили йому врешті-решт, яке ж то суспільство ми в Україні будуємо. Як сумлінний директор заводу в минулому, Л. Кучма готовий був виконати яку-завгодно вказівку "вищестоящого" начальства: скажуть будувати капіталізм — побудуємо, та ще й достроково, а скажуть повернути назад до соціялізму — то чому б і не повернути?

Жодної зрозумілої відповіді від парляменту Леонід Кучма тоді не дочекався, навряд чи він дочекається її і сьогодні, будучи Президентом. Правляча олігархія, яка завбачливо позбулася в 1991 році неефективної комуністичної ідеології, а заразом і обтяжливої партійної дисципліни, зовсім не зацікавлена в чіткості й однозначності програм суспільного розвитку. Навпаки, її стихією є хаос, розбалянсованість, деґрадація всіх суспільних структур. Це саме та каламутна вода, в якій вона ловить свою досить товсту рибку.

Ось чому післякомуністична олігархія зволікає з приватизацією, з прийняттям нової конституції, демонтажем совєтської системи, творенням справді правної держави, проведенням дійсно багатопартійних виборів за новими виборчими законами. Вона зовсім не зацікавлена у поверненні до комунізму, оскільки за комунізму ніколи не мала — й ніколи не матиме! — тієї свободи, в якій розкошує за сьогоднішньої "незалежности". Але так само не зацікавлена вона й у переході до справжнього капіталізму, бо ж розуміє свою соціяльну приреченість і неконкурентоспроможність в умовах вільного ринку і демократії. Тому її головні зусилля спрямовані на збереження своєрідного статусу кво: з одного боку, ця олігархія потребує суто капіталістиних механізмів пограбування своєї країни й вивезення багатств за кордон, а з іншого — не може обійтись без суто комуністичних засобів підтримання свого панування і в політичній, і в економічній сферах.

Паразитуючи передусім на гіперінфляції й гіперкорупції, економічному хаосі і юридичній плутанині, олігархія не лише намагається законсервувати цей благодатний для неї стан на якомога довший період, а й пробує переконати населення, що це і є для України єдиною альтернативою, що такою, мовляв, є ціна стабільности, миру і злагоди у державі, і що всі інші шляхи суспільного розвитку для України чомусь не підходять. Популярну серед більшости олігархічних режимів світу теорію так званого "третього шляху" — ні комуністичного, ні капіталістичного, — підхоплює нині й українська номенклятурна олігархія. Найприкріше, що до такої "теорії", правдоподібно, схиляється нині й Президент Кучма, нападаючи на тих, хто намагається "сліпо(?!) копіювати західну модель", замість того щоб "вести пошук власної української моделі ринкової трансформації".

Важко уявити собі в Україні серйозного політика чи економіста, котрий закликав би до "сліпого" копіювання будь-яких моделів — хоч західніх, хоч японсько-корейсько-сінґапурських. Але ще важче уявити відповідального державного діяча, котрий так похапливо закликав би до пошуку "власного моделю" ринкової трансформації, іґноруючи той простий і банальний факт, що ніякої "ринкової трансформації" в Україні, по суті, нема.

Очевидно, що національна специфіка будь-якої країни при здійсненні економічних реформ мусить враховуватися, але також очевидно, що є певні спільні правила гри, без дотримання яких усі балачки про "ринкову трансформацію" не мають сенсу, як і облудні фліртування з "власними моделями". До таких правил гри, між іншим, нележить "священна", недоторканна приватна власність (зокрема на землю) та чітке леґальне поле для її функціонування. Під цим оглядом "східні" моделі мало чим відрізняються від "західніх", і це, здається, добре собі усвідомили чехи, мадяри, естонці, — досвідові яких українські провідники могли б повчитися, замість воювати з якимось мітичним "копіюванням західніх моделів".

Втім, попри свою декларативну відданість "власним моделям" ринкової трансформації, українські лідери все таки досить настирливо копіюють один, і то далеко не найкращий, чужинецький модель. Це, зрозуміло, модель російський. Хоч, зрештою, він мало чим відрізняється від моделю заїрського та ґабонського. Це, власне, і є отой "третій шлях", котрий веде ніде інде, тільки простісінько в "третій світ".

Анатолій Камінський

ТОЖ ПРО ЯКУ НАЦІОНАЛЬНУ ІДЕЮ ЙДЕТЬСЯ?..

У своїй доповіді на урочистих зборах, присвячених Дню Незалежности України 24-го серпня ц. р., Президент Леонід Кучма, серед іншого, сказав, що тепер у процесі утвердження державности „заслуговує на державну увагу українська національна ідея", яка, „на жаль, не принесла бажаного згуртування і насамперед через те, що в неї від початку було закладено не державно-політичний, економічний, а переважно національно-етнічний зміст". У світлі такого протиставлення цих елементів Президентом, виглядало б, що властиво йдеться про дві національні ідеї, які мали б лягти в основу української державности. А так чи інакше, оба компоненти — національно-етнічний і державно-політичний та економічний — в такому контексті себе взаємно не доповнюють, а навпаки, радше собі протистоять і перешкоджають. Точніше, цей перший, національно-етнічний, мав би протистояти і перешкоджати другому — державно-політичному, економічному. Таке протиставлення цих двох елементів, на жаль, виглядає не тільки штучним, а й політично (і політологічно) невластивим, щоб не сказати недоречним і дивним.

Тут не місце доказувати такі самозрозумілі і загальноприйняті речі, як те, що національно-етнічний і передовсім мовний і культурний фактор є вирішальним у самому формуванні національної ідеї, який в жодному випадку не може перешкоджати державному і національному будівництву, а навпаки творить його органічний фундамент, разом з історичним, територіяльним, суспільно-економічним й іншими компонентами. І тому в національній ідеї не можна відділювати етнічно-національних елементів від інших, а тим більше їх собі протиставляти. Зрештою, сам Президент далі сказав, що національна ідея — „це велика гуманістична ідея боротьби за щастя, добробут і свободу українського народу. Ідея, що ґрунтується на глибоких історичних традиціях, які ведуть свій родовід з життєдайних джерел Київської Руси, Галицько-Волинського князівства, козацької держави. Ідея, яка стверджується розвиненою економікою, досягненнями в культурі і науці, надійними ґарантіями прав і свобід людини..." Ба більше, кілька речень далі Президент уточнив, що „для України є актуальним збереження самобутности, національної ідентичности, духового і культурного відродження".

У світлі цього, його твердження на іншому місці, що „орієнтація на національно-етнічні пріоритети певних політичних сил та прошарків населення поглибили політичну неоднорідність реґіонів України" має виразно однобічний „оскаржуючий" підтекст, опертий не на об'єктивній аналізі фактажу, а на суб'єктивному намаганні доказати правильність свого власного політичного курсу. Якщо йдеться про згадані „певні політичні сили і прошарки населення", що під ними, припускаємо, Президент розуміє передовсім національно-демократичні патріотичні сили, то якраз вони радше недостатньо акцентували на практиці, у свій час, мовно-культурні, етнічні „пріоритети" і, як кажуть в народі, перегинаючи подекуди палицю, в напрямі запевнення національних прав національним меншостям, доклали всіх зусиль, щоб вони почували себе повноправними громадянами України. І це не була тільки декляративна, а й практична, правильна настанова, яка створювала всім мешканцям України всі передумови для того, щоб вони почували себе українцями в державно-політичному відношенні, зберігаючи при тому свої власні національно-етнічні самобутності. Нічого дивного, що у декого назовні могло навіть створитися враження, що українці більше акцентували етнічно-національні пріоритети меншостей, ніж свої власні. Це поперше. А подруге, з нинішньої перспективи вже можна говорити про те, що якраз певне недостатньо ефективне акцентування українських національних пріоритетів у практичній політиці на самому початку державного будівництва, зумовлене, великою мірою якраз діями старо-номенклятурних кадрів (які шукали теж опертя у відомій національній меншині), привело власне до витворення ситуації, в якій російський шовіністичний елемент отримав зелене світло для своєї імперської антиукраїнської діяльности, виразно спрямованої на підрив і розвал української держави. І яка роля у цьому процесі належить „акцентуванню національно-етнічних пріоритетів", а яка, наприклад, висуненню тези про офіційну російську мову чи назначенню представником президента в Луганській області ноторичного українофоба Купіна — не важко розібратись...

Так чи інакше, найвища пора, щоб Президент і його оточення нарешті сказали, що конкретно вони, відкидаючи етнічно-національний фактор, розуміють під „державно-політичним і економічним змістом української національної ідеї" та спрецизували ідейно-програмові положення та фактори, які мають творити і визначати суть національної самобутности і самосвідомости українського народу. Тобто, що саме має бути серцевиною української національної ідеї.

У свій час в колишньому СССР добре відомі були такі „політологічні" терміни, як „соціялістична нація" і дехто пробував просунути навіть поняття „совєтської нації". Але ж хіба сьогодні ніхто не збирається наслідувати того роду методологічні ходи і будувати, наприклад, „капіталістичну ринково-соціяльну" чи „вільно-ринкову президентську", чи „капіталістичну президентсько-парляментарну націю", чи „народ"... Зрештою, не зайво буде нагадати, що навіть в часи „соціялістичних націй" і „совєтського народу" деякі історики і політологи, як, наприклад, В. В. Руднєв, в 1957 році мали відвагу писати, що для „соціялістичної нації" і нації взагалі, „спільність мови є однією з основних ознак... ця спільність дуже стійка", вона є основною й так само, як територія, „психічний склад, або національний характер народу" і його державність.

До речі, у цьому питанні це не вперше в доповіді Л. Кучми йшла мова про державно-політичний зміст в протиставленні до етнічно-національного. В квітні ц. р. на загальних зборах Національної Академії Наук України (НАНУ), де виступав Л. Кучма, як писала газета „Голос України" з 18-го квітня ц. р., особливу увагу було присвячено проблемі і значенню національної свідомости, при чому академік Петро Толочко заявив, що „ми розробляємо теоретичну модель українського народу як державно-політичного, а не етнічного поняття..."

Так чи інакше, в той, час коли Президент і академіки розробляють „теоретичну модель українського народу", в Україні з українським народом діються речі зовсім „нетеоретичні": русифікація інтенсивно зростає, в багатьох урядових бюрах щораз більше домінує російська мова, а в деяких східніх і південних областях взагалі все урядування перейшло на російську мову, тираж українських видань від 1992 до 1994 року зменшився з 63.7 млн. до 14.7 млн. примірників, на прилавках крамниць звичайно біля 97% російських і тільки 3% (!) українських видань, незадовільний стан українського шкільництва в східніх і південних областях, із багатьох шкіл посилився відплив учнів з українських перших кляс, в деяких обласних центрах перші українські кляси переведено на російські, у вузах 56.2% молоді навчаються російською мовою, 2/3 загального трансляційного часу радіо- і телеканалів зайнято російськими передачами і фільмами (в Севастополі всі 100%) і т. д. і т. п.

І в той же час Міністерство Національностей, Міґрації та Культів поширює проєкт державної програми збереження і підтримки російської мови і культури в Україні на період 1995—2000 років, в якому узаконюється панівне становище російської мови, ґльорифікується російську культуру та запрограмовується дальше зросійщення і денаціоналізацію українського народу. Одне слово, є тут якась груба незлагодженість, чи просто, як кажуть в народі, щось тут не грає. Бо мимоволі виникає питання, про які і чиї „національно-етнічні пріоритети" тут йдеться і чи все це разом має бути тим „державно-політичним змістом" української національної ідеї?

У своїй промові 24-го серпня ц. р. Л. Кучма звернувся до української творчої інтеліґенції із „закликом посилити духовний вплив на ствердження та розвиток української культури...", бо розвиток творчости „міг би стати додатковим могутнім фактором утвердження українського духу в усіх реґіонах країни серед усіх верств населення".

Абсолютно правильно і щодо цього немає сумнівів. Також, як немає сумніву, що Президент і керівний владний естаблішмент повинні нарешті створити відповідні умови для праці української творчої інтеліґенції, яка в дуже складних побутових обставинах, у своїй незалежній державі, ще далі мусить самотужки борикатися з русифікаторською інформаційною і політичною навалою, за якою стоїть естаблішмент імперської Росії — політичний, мілітарний, економічний і науковий.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про дружню руку

„Напишіть колись, — звернулася до мене з проханням одна знайома, — про те, що старість не мусить бути сумна і безнадійна та що ніяк не треба себе цілий час жалувати і чекати співчуття від інших тільки тому, що вам минуло стільки то десятків років".

Як і обіцяла, вирішила я тепер порушити цю проблему, яка повинна і мене торкатися, але... не маю часу жаліти себе і сидіти зі складеними руками, рахуючи минулі роки, зі страхом думаючи, скільки їх ще залишилося.

І коли часто чую питання, звернене до мене, „Як ви даєте раду?", то в мене одна-єдина відповідь: „Не маю часу думати про себе, свій вік і що не маю вже цілі в цьому житті".

Здається, що саме ціль чи зайняття, яке дає задоволення, можна завжди знайти — треба лише хотіти і викресати у себе стільки енерґії, щоб щось позитивного виконувати. А того позитивного можна знайти навкруги себе так багато, стільки є можливостей допомогти іншим і саме у цій допомозі знайти задоволення і ціль свого буття.

Чому стільки людей у нашій спільноті забуває про можливість простягнути руку допомоги іншим і в тому так звичайному доброму ділі зробити собі і ближньому добре?

Справді бере часом досада, як важко спонукати у нашій спільноті до таких справ, які вимагають так мало зусилля, а можуть дати так багато вдоволення.

А тим часом з усіх усюдів кличуть на поміч, або просто розповідають про конечність допомоги нашим землякам і зовсім не грішми, як зараз насувається кожному іронічна відповідь, а теплом серця і лише дуже скромним датком.

Саме в останніх днях звернувся до мене єдиний опікун хворих українців в Ню Йорку з проханням через О-Ку апелювати до моральної підтримки для двох молоденьких дівчат з України, що недавно перейшли в Ню Йорку складні операції, але ще їх чекає лікування, а до повного видужання також далеко. Лежать в чужому оточенні у лікарнях і немає кому їх потішити, розрадити, а передовсім відвідати. Досі ані жіночі організації, ані молодечі в Ню Йорку не відгукнулися позитивно, бо це ж так складно їхати кудись до лікарні... Яка іронія, що приїхали вони сюди на лікування завдяки американській допомоговій організації, що взяла на себе всю фінансову справу, а тут, на місці, немає земляків, щоб їм морально допомогли рідним, добрим словом і теплим потиском руки.

Недавно відвідала нашу редакцію голова товариства опіки над сиротами в Україні, а те, що вона розповіла, більш ніж зворушливе. Стільки сиріт вона знає, що ними опікуються бабуні або чужі люди, а так мало тих, що їм помагають. 15 дол. місячно вистачає на повне утримання однієї сироти, а досі знайшлося лише 220 осіб із ЗСА, що перебрали опіку над окремими дітьми і в тому числі багато неукраїнців. А тут важливо не лише вислати 15 дол., але листуватися з цією дитиною, дати їй відчути, що хтось цікавиться, передати їй український дух добра. Чи не є це прегарне завдання для людини на емеритурі, що не знає, як заповнити свої дні?

Але не лише діти і молодь потребують теплоти та опіки. Її не менше хочуть мати старші, хворі, каліки, самітні, яких ніхто не відвідує, ніхто не несе розради. Ось саме вчора телефонували мені про невідрадний стан однієї з наших відомих громадянок та виховниць молоді, яка поза цією найважнішою для неї справою світу не бачила, а тепер осамітнена, хвора та ще і у фінансових клопотах. Треба їй допомогти, але хто це захоче зробити? Хто простягне руку? Де ж поділася ця поміч ближнім, про яку так багато говоримо? Висилати пачки в Україну треба, але рівночасно можна тут, на місці, зробити стільки

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Юліян Мовчан

ПРО ЩО ПИШЕ „МЕДИЧНА ГАЗЕТА"

Так, є така газета в Україні. Редакція її міститься у Львові, друкується вона тижнево на 12-16 сторінках у Тернополі і головним редактором її є Мар'ян Нищук. Про що ж вона пише?

Нижче подамо деякі медичні новини чи питання, які подає на своїх сторінках „Медична газета" і які, сподіваємося, будуть цікавими також для наших читачів.

„Концепція національної страхової медицини України"

В газеті за січень ц. р. (ч. 4) подано „Концепцію національної страхової медицини України" (КНСМУ), яку запропонувала Львівська обласна організація Конґресу Українських Націоналістів та Львівське іноваційне Товариство „Стяг Орлика". Оскільки ця „концепція" також в наступному числі газети займає цілу сторінку надрукованого дрібним шрифтом тексту, тому тут немає змоги детальніше зупинитися над усім, що там рекомендується зробити. Подамо лише головну суть або „ідею" запропонованої „концепції", якою її подали у своєму коментарі кандидат медичних наук Богдан Трач та Володимир Самохвалов.

„Запропонована 'концепція', — пишуть вищезгадані автори, — це програма національної системи охорони здоров'я громадян України. Бо охорона здоров'я громадян України — це здоров'я нації. Поруч з національною безпекою, правом і фінансовою системою, вона є одним з основних компонентів, які забезпечують збереження нації та існування її держави.

Бо армія, — читаємо далі, — яка залишає своїх поранених на полі бою, є аморальною, приреченою на поразку. Так само і держава, яка залишає своїх громадян без належної соціяльно-медичної опіки, приречена на деґрадацію тому, що будучи нездатною відновлювати продуктивні людські ресурси, тим самим сприяє падінню інтелектуального та фізичного потенціялу нації, зниженню продуктивности праці та здатности до конкуренції на світових ринках, а також втраті можливостей оборони країни. Ось чому ми не вважаємо питання охорони здоров'я питанням лише медиків. Це питання є питанням держави та її громадян в такій самій мірі, як і питання фінансів та національної безпеки.

Ми не претендуємо, — пишуть автори 'концепції', — на остаточну істину, але переконані, що треба вирішити, яка форма медичного забезпечення має бути в Україні. Платна, коли хворий самостійно оплачує лікування, страхова, коли створюються страхові товариства, фонди, компанії для оплати лікувального процесу своїх членів на випадок потреби, чи соціяльні страхові загальнодержавні фонди, котрі оплачують лікування власників страхових „полісів", якими є всі громадяни України? Ми є прибічниками третього варіянту — компромісного, більш прийнятного для всіх прошарків українського суспільства і більш простого для реформи теперішньої 'безплатної' медицини у національну систему охорони здоров'я. Бо якщо застій і хаос в економіці впливає на рівень життя населення, то ціною застою і хаосу в цій галузі є саме життя людей. Тому то ми і вирішили подати на розгляд Президента, Верховної Ради, Кабінету Міністрів, Національного банку України, профспілок та основних громадських, політичних організацій та засобів масової інформації України цю концепцію".

Кому загрожує хвороба Альцгаймера?

Повідомлення, що в експрезидента ЗСА Роналда Реґена діягностовано синдром (або недугу) Альцгаймера, як бачимо, дійшло також на Україну. Про це не забула згадати і „Медична Газета". Ця недуга проявляється тим, що в наслідок повільної, але значної деґенерації мозку, людина поруч інших втрат функцій мозку, не може розпізнати вже навіть найближчих своїх родичів чи знайомих. У зв'язку з цим, в багатьох людей напевно виникає питання: яким великим може бути риск захворіти на недугу Альцгаймера?

В тому самому числі газети знаходимо досить потішаючу відповідь на це питання. На стор. 8 читаємо про це: „Вважалося, що ймовірність спадкової схильности до синдрому Альцгаймера у дітей та рідних братів і сестер хворого — приблизно 50 відсотків. Проте ретельна аналіза робить прогнозу не аж так дуже похмурою. За даними Медичного центру в Дареме (стейт Північна Каролайна), риск спадкової деменції (ослаблення розуму) щодо близьких рідних хворого є 19 відсотків, 10 відсотків — для небожа, 5 відсотків — для людей, які не мають рідних, хворих на недугу Альцгаймера.

Далі читаємо, що у віці 90 років риск синдрому Альцгаймера у близьких рідних хворого справді наближається до 50 відсотків, хоч аж до 70 років життя такі фатальні випадки майже не виникають. Закінчує газета свій висновок такими словами: „Можна зробити висновок: хвороба Альцгаймера загрожує лише одному з двадцяти 80-річних. У більш молодому віці така хвороба майже не зустрічається".

Лихо з розуму? Тільки не в старих

В тій же „Медичній Газеті" на стор. 12 довідуємося ще про одну добру новину для старих людей. Посилаючись на американський журнал „ЮС Нюс", газета наводить незаречні факти збереження розумових здібностей людей у віці після 75-ти років. Цьому сприяє гармонія генетичної спадковости із оптимальним середовищем буття — вищою освітою, активним, сповненим подій життям, інтелектуальними друзями та „миром і спокоєм" в родині. Встановлено, що нейрони (нервові клітини) з віком не відмирають, а лише гальмуються. Це нагадує „втому комп'ютера". Проблеми виникають

(Закінчення на стор. 3)

АВТОРКА ВІРША — СВІТЛАНА КУЗЬМЕНКО

У часописі „Свобода" з 23-го серпня ц. р. поміщено вірш „Держава". Його автором є Світлана (а не Оксана) Кузьменко. — *Ред.*

ЗАВЕРШЕНО ЩЕ ОДНУ реконструкцію славнозвісної концертової залі Карнеґі Голл у Ню Йорку. Її єдина мета — усунути технічні недоліки попередньої, значно маштабнішої реконструкції 1986 року, в наслідок якої заля несподівано втратила свої знамениті акустичні властивості. Причиною цього, як з'ясувалося, був шар бетону, необачно покладений під дерев'яне покриття сцени. Після ще одного ремонту, вартістю 180,000 дол., заля начебто має відновити свої первісні властивості, якими вона славилась майже сто літ, від часу своєї побудови в 1891 році. Скептики матимуть змогу пересвідчитись у цьому 26-го вересня під час концерту Філядельфійської симфонічної оркестри.

КОРИСТУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЮ мережею „Інтернет" коштуватиме тепер додаткових 50 дол. річно для кожного, хто захоче зареєструватися під власним інституційним номером (т.зв. "domain name" — дві останні групи літер в інтернетівському коді, які приблизно можна порівняти з назвою міста та вулиці у поштовій адресі). Це нововведення, однак, не поширюватиметься на тих, хто не хоче закріпити за собою ціле "місто" чи "вулицю", а обмежується лише персональним числом "будинку" чи "апартаменту". Тобто — хто користується інституційними номерами своїх компаній, організацій, навчальних закладів, чи спеціяльних інтернетівських служб на зразок "Америка онлайн". Нове правило, таким чином, спрямоване головно проти певного люксусу — на зразок вибагливих, спеціяльно собі підібраних реєстраційних чисел на авті. Творці цього правила сподіваються за його допомогою обмежити також безвідповідальне використання у приватних номерах чужих фірмових знаків, популярних імен і назв.

ЗА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ДИТЯЧОЇ порнографії через комп'ютерну мережу заарештовано кільканадцять осіб у Ню Йорку, Нюарку, Далласі та Маямі. Усім їм загрожує до десяти років ув'язнення та 10,000 дол. кари. Департамент юстиції стверджує, що ще більше число осіб буде невдовзі притягнуто до відповідальности. Це одна з найбільших операцій ФБІ, розпочата в 1991 році й завершена нещодавно обшуками у 125 помешканнях по цілій Америці.

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 145-го Відділу

З днем 1-го жовтня 1995 року 145-ий Відділ злучиться з Відділом 161-им, якого секретарем є:

МИКОЛА ДЯКІВСЬКИЙ

Просимо членів 145-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 161-го Відділу на адресу:

Mr. Nicholas Diakiwsky
2065 Ridge Road Ext.
Ambridge, PA 15003
(412) 251-9266

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи" на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи" на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

Свято незалежности в Балтиморі

Українська громада Балтимору і околиць відзначила четверту річницю проголошення незалежности України в четвер 24-го серпня ц.р. заходами місцевих відділів УККА і УАКР. Свято почалось у вечірніх годинах соборним Молебнем та молитвами за суверенну Україну і український народ в екуменічному співслужінні о. Михайла Михника, пароха української католицької церкви св. Михаїла, та о. Віктора Кулія, настоятеля української православної церкви св. Михаїла. Відправа відбулась в католицькій церкві св. Михаїла з гарною проповіддю о. В. Кулія та відспіванням многоліття.

Зразу по церковній відправі відбувся святочний бенкет в прицерковній залі католицької церкви св. Михаїла. Програму бенкету, яку вів д-р Андрій Лемішка, почато відспіванням національних гимнів, які виконала мґр Марія Радь при фортепіяновому супроводі Ліліяни Шав'як-Паславської, та відчитанням прокляамацій. Адвокат Роман Хома, представник мейора Балтимору, відчитав проклямацію мейора Курта Шмока, а Тарас Сметанюк проклямацію губернатора Мериленду Перріса Ґленденінґа.

Свято відкрив Климентій Баб'як, голова Відділу УККА, вітаючи присутнього першого секретаря амбасади України у Вашінґтоні Віталія Собка, гостей та українську громаду, яка вщерть заповнила залю. Він просив представника амбасади України передати нашим братам і сестрам в Україні щиросердечні привіти з нагоди четвертої річниці проголошення незалежности та запевнити їх, що українська громада буде завжди з українським народом, допомагатиме в утвердженні і збереженні української держави.

Святочне слово виголосив В. Собко, який прибув на наше свято з дружиною і дочкою. Він передав учасникам свята привіт та побажання від амбасадора України до ЗСА Юрія Миколайовича Щербака, як теж і дипломатичного корпусу України у Вашінґтоні з нагоди роковин цієї історичної події. В своєму слові він вказав на те, що є багато сумного в початковий період державотворення, але і багато успіхів молодої держави в цей складний переходовий час. Зокрема те, що розпочались уже економічні реформи, зупинено інфляцію, підноситься економіка, введена буде гривня. Україна займає теж достойне місце у світі, покращали її відносини із ЗСА. Україна єдина, заявив він, між республіками СНД, перейшла цей складний час чотирьох років без пролиття краплі крові. Дякував за допомогу української громади в здійсненні державної візити президента Леоніда Кучми до ЗСА. Прочитав теж переклад листа президента Билла Клінтона до Президента Л. Кучми, в якому хвалиться співпрацю України з іншими державами, її ядерне роззброєння, присутність миротворчих з'єднань в Боснії, поступи в осягненні миру в світі.

Українську громаду в Балтиморі привітали із святом незалежности України члени Конґресу ЗСА — сенатор Пол Сарбейнс (листом) та конґресмен Кардин (представниця). Теплі привіти від своїх громад передали адвокат Елена Арманас, голова Ради литовських організацій, та представник естонської громади. Гостей представив залі мґр Степан Басараб.

По вечері д-р А. Лемішка, член УАКР, в заключному слові згадав про евфорію перших місяців по проголошенні незалежности України. Він теж пригадав змагання тисяч, а то і мільйонів українських патріотів за здобуття державности, для яких девізом було „Воля ціни не знає" і для яких навіть ця найвища ціна — життя — не була за висока за кличем „Здобудеш українську державу, або згинеш в боротьбі за неї". За державність пролито ріки крови та море терпінь, так що вислів „без краплі крові" невірний. Так, ми усі радіємо четвертими роковинами незалежности України, але в кожного з нас велика турбота за долю України-держави. Бо багато звироднілих дітей України, не дивлячись на великі жертви батьків, зневажає її добре ім'я, розкрадає її майно. Тому в нас настирливі питання, чи вдержимось, чи вийдемо переможно, чи може, не дай Боже, підемо добровільно в чуже ярмо.

Д-р А. Лемішка підняв теж питання оборони рідної мови. Він вважав, що священим обов'язком Президента України, Уряду та парляменту є провести рішучі заходи для рятунку української мови. Взивав, щоб подякувати Всевишньому за дар свободи та просити його благословення для все ще розгубленого нашого народу, а для його державних мужів розуму і вміння, почуття історичної відповідальности в змагу державотворення. Тільки єдність і толеранція виведе нас із тих безчисленних проблем сучасної доби. Свято закінчено відспіванням „Боже великий єдиний".

Треба згадати і про те що молодші покоління наших громад Балтимору і Вашінґтону доповнили відзначування незалежности України в неділю, 27-го серпня ще і пікніком. Імпреза ця зорганізована була Вашінґтонськог Групою та балтиморською Кредитівкою „Самопоміч" в місті Колюмбія, Мд. Пройшов він успішно за стилем американських днів незалежности: музика, танці, спорт, обильні харчі та забави. Імпрезу відвідав і амбасадор Ю. Щербак.

Б.С.

ПРО ЩО ПИШЕ...

(Закінчення зі стор. 2)

іноді лише щодо абстрактного мислення за аналогіями. Проте оперативна процедурна пам'ять не згасає. Але є надія, що й тут є резерви у вигляді гормонів пам'яті — антигени склерозу.

„Надзвичайно істотна передумова, — читаємо далі, — життя повинно давати задоволення. А щодо загальновідомого вислову, що 'в здоровому тілі — здоровий дух', то, як знаємо, воно не завжди так буває. Бо хіба мало є таких випадків, коли людина (наприклад, наша славна поетеса Леся Українка) фізично є досить немічною, але духом або розумом вона і далі сильна. До того ж, півгодинна прогулянка на свіжому повітрі іноді впливає краще, ніж інтенсивне тренування з метою наздогнати молодість".

І нарешті, щодо досвіду та екстремальних ситуацій. Старече мудрість тут переважає. Це довів Берлінський інститут Макса Планка, де моделювалися складні ситуації. Таким чином, закінчує свій допис кореспондент „Медичної Газети", хоч мозок у похилому віці працює повільніше, проте наслідки його праці кращі. І тому молодим доводиться прискорювати думку, аби компенсувати дефіцит інформацій, досвіду та мудрости.

Ще один „секрет" довголіття

„Медична Газета" в числі з 12-го січня ц. р. подає, що в Білгороді проживає громадянин Нечипоренко (його імени не подано), який хоч має 124 роки, але ще й досі добре ходить, читає і має добрий слух. Своє довголіття Нечипоренко завдячує тому, що коли він був ще молодим, якийсь знахар, який його лікував, порадив йому їсти лише „молоді речі" і остерігатися старих. І тому він їсть лише курчата, качата, індичата, телятину, поросятину, ніколи не вживаючи воловину, вепровину, курей та гусей. Ярини такі, як огірки, цибуля, капуста, морква їсть лише тоді, коли вони зовсім свіжі.

З часом Нечипоренко так звик до тієї їжі, що вже мав відразу (нехіть) до м'яса старих звірят. Він був три рази жонатий і мав вісім доньок та одного сина, але його старші діти повмирали у віці 50-65 років. Маючи 82 роки, Нечипоренко оженився з 20-літньою дівчиною, маючи з нею дві доньки, яким тепер вже є 40 і 38 років. Він розповідає, що старість почав відчувати аж тоді, коли прожив 104 роки, і коли, підупавши маєтком, змушений був змінити спосіб життя. Буває й таке!..

ХУДІ ЖИВУТЬ ДОВШЕ Й хворіють менше — до такого загалом не нового, але переконливого висновку дійшли вчені, що впродовж 16 років обстежували 115,000 жінок різного віку. Навіть порівняно невелике перевищення нормальної ваги на 10-20 фунтів підвищує вразливість організму перед хворобами, особливо серцево-судинними. За даними дослідників, третина смертей від рака й половина від серцево-судинних захворювань спричинені надмірною вагою. Це означає, що худі помирають удвічі рідше від рака й у чотири рази від серцевих атак, аніж їхні товсті ровесники. Проблема схуднення постає таким чином перед американським суспільством з особливою гостротою: третина американців, за даними вчених, має надмірну вагу (тобто 20 і більше відсотків зайвини), і взагалі, за останні 15 років пересічний американець, виявляється, прибув на вазі на цілих 8 фунтів.

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ
про оголошення у „Свободі"
й „Українському Тижневику"
(The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи"

Відзначать...

(Закінчення зі стор. 1)

тека УВАН, що нараховує вже понад 64,000 книжок і працює під іменем її засновника Володимира Міяковського, приміщена в будинку УВАН, який набуто завдяки жертвенності української громади в 1961 році, в Ню Йорку.

Гості в редакції інформують, що крім бібліотеки великою цінністю УВАН є багатющий архів ім. Д. Антоновича, що складається із понад 400 окремих архівів, в тому виїмково цінним є архів Володимира Винниченка, що зберігається у Колюмбійському університеті, і ним можна користуватися лише за окремим дозволом.

Підкреслюють також, що деякі із книжок виданих УВАН англійською мовою, як ось, наприклад, „Історія української літератури" Дмитра Чижевського і „Огляд української історіографії" Д. Дорошенка з доповненнями Олександра Оглоблина, стали підручниками в американських і канадських університетах, а широким архівом користуються часто докторанти при писанні своїх дисертацій. Члени УВАН, визначні науковці беруть часто участь у міжнародних конґресах та співпрацюють тепер тісно з вченими з України та з науковими установами в Україні, як також деякі з них отримали звання академіків Національної Ака-демії Наук України.

За час існування УВАН відбулося біля 2,000 наукових засідань і виголошено 2,243 доповіді, що є справді імпозантними числами та осягами.

Розповідаючи про проведену діяльність, оба президенти УВАН, М. Антонович і В. Омельченко, підкреслюють важливість цієї наукової установи, що зуміла об'єднати у важких обставинах переселенчих таборів еміґрантів-науковців і перебороти усі різниці, які між ними були.

Про все це будуть говорити вичерпно доповідачі у першій частині програми на урочистому відзначенні двох ювілеїв у дні 7-го жовтня.

Друга частина відзначення буде у формі наукової конференції, що нею вестиме Анна Процик. Вона інформує нас про трьох доповідачів, а це почесного президента УВАН в ЗСА Ю. Шевельова, що говоритиме на тему: „Люди Академії, мури Академії і книги Академії", Ярослава Дашкевича, керівника археографічної комісії львівського відділу Інституту української археографії, що представить стан і перспективи історичної науки в Україні, та Івана Дзюбу, академіка з Києва, що обрав як тему доповіді „Шевченко і Шіллер".

Після так багатої наукової частини, вечірна-посвячена мистецькій програмі, яку підготовила Т. Булат. В ній беруть участь сопрано Олена Геймур, флейтистка Дарка Небеш, Тарас Філенко — піяніст і Олег Чмир, баритон.

Ще інформують організатори, що рівночасно проходитиме виставка видань УВАН і що надіючись на підтримку нашої громади в Ню Йорку, яка завжди живо цікавиться діяльністю УВАН, комітет святкувань просить своєчасно зголошувати участь у них телефонічно на число (212) 222 - 1866.

473-ій Відділ Українського Народного Союзу ім. Юліяна Головінського в Монтреалі ділиться зі своїми членами та цілою українською громадою сумною вісткою, що 22-го серпня 1995 року відійшов у вічність на 71-му році життя колишній секретар Відділу і активний член монтреальської української громади

бл. п.
ЮРІЙ ДЗЯВА

ПОХОРОННІ відправи відслужено 25-го серпня 1995-го року, а тлінні останки похоронено на цвинтарі Нотр Дам де Неж в Монтреалі.

Дружині Софії та дальшій родині складаємо глибокі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА 473-го ВІДДІЛУ
Голова: д-р О.К. Винницький
Секретар: В. Баніт

Про дружню...

(Закінчення зі стор. 2)

доброго і корисного, що дасть задоволення, спокій душі та відверне думки від жалю над собою. Треба тільки хотіти дотягнутися, а всюди є рука, яка потребує потиску іншої, треба добре нагострити слух душі, аби почути розпачливе волання у пустці осамітнення. Чи знає хтось панацею на болі фізичні і моральні, що дошкуляють нам із кожного накопиченого хвилиною життя?. На жаль, немає ніякого середника, ні панацеї, бо все, що сталося нині зі забутими і покиненими, завтра сторицею відділлється тим, що їх забули і покинули. Лиш добро, що чиниш, є ґарантом того, що і тобі воздасться сторицею!

О-КА

З болем повідомляємо родину, приятелів та знайомих, що в неділю 3-го вересня 1995 р. у Медісон, Вісконсін відійшов у вічність на 66-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ЗЯТЬ

СВ. П.
ЮРІЙ КУЗИК

ПАНАХИДА була відправлена у похоронному заведенні Музика і син у Чикаґо, Ілл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в п'ятницю 8-го вересня о год. 10:30 рано в церкві свв. Володимира і Ольги, а опісля на цвинтар св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Залишилися у смутку:

дружина	— ІРИНА
сини	— МИРОН з дружиною НАТАЛЕЮ
	— ЗЕНОН з дружиною ТАМАРОЮ
	— РОМАН
внуки	— ОЛЕКСАНДЕР, СТЕФАНІЯ, МИКОЛА, ЗЕНОН
теща	— МАРІЯ САРАБИН
братова	— АННА КУЗИК з родиною

З глибоким жалем повідомляємо родину, приятелів та всіх наших знайомих, що 7-го вересня 1995 р. відійшов на „Вічну Ватру" в Канберрі, Австралія по довгій і тяжкій недузі

бл. п.
сен. кур. ім. Тисовського
інж.
ВІТАЛІЙ ТУРЧИК

був виховником Пласту від наймолодших літ, співосновник Пласту на Волині.
Спи спокійно дорогий брате. Нехай Волинь пам'ятає тебе як взірцевого пластуна!

СКОБ!

сестра	— ГАЛИНА ТУРЧИК-ПІДЛУСЬКА
племінниця	— ДІЯНА ПІДЛУСЬКА
братова	— НІНА КРИВЕНКО-ТУРЧИК з сином ПАВЛОМ
двоєрідний брат	— ЮРІЙ ТУРЧИК з родиною

дальша родина в Польщі.

З великим болем ділимося сумною вісткою з рідними і приятелями, що 8-го вересня 1995 р. з волі Всевишнього відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА, БРАТОВА і ТЕТА

бл. п.
НАТАЛІЯ ІВАННА ЖОЛКЕВИЧ
з дому ГУМІНІЛОВИЧ

Нар. 20-го січня 1907 р. в Топорівцях, повіт Городенка.

ПОХОРОННІ відправи відбулися 10-го, 11-го і 12-го вересня 1995 р. з церкви св. о. Миколая в Торонто, Опісля тіло покійної поховане на цвинтарі „Park Lawn", біля нашого тата Всесв. о. Крилошанина Володимира Жолкевича.

У глибокому смутку:

донька	— ОКСАНА з донею ЛЮБОЮ
	— ХРИСТЯ з мужем АНДРІЄМ ВОРОБЦЕМ і донями НАТАЛЕЮ і МАРУСЕЮ
сестра	— МАРІЯ МЕЛЕНЮК з родиною в Загребі, Хорватія
братова	— ЛІДА ГУМІНІЛОВИЧ зі синами АНДРІЄМ, ЮРКОМ і МАРКОМ з родинами
кузин	— д-р АНТОН ЗАДУРОВИЧ, Дітройт
родини	— Я. і Я. КРИШТАЛОВИЧ, Клівленд, Огайо
	— ЛЮБА ЯЦИШИН, Клівленд, Огайо
	— МАРІЯ ФІШЕР-СЛИЖ, Торонто
	— Я. і Я. ПАНЧУКИ, Чикаго, Ілл.
	— Т. і Д. САМОТУЛКИ, С. Самервил, Н. Дж.
	— В. і Б. СЛИЖІ, Ню Йорк

родина в Україні.

Вічна їй пам'ять!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ відправляться Св. Літургії

в церкві св. о. Миколая 18-го жовтня 1995 р. о год. 8:15 рано;
в церкві св. Димитрія о год. 7:30 веч.;
в церкві св. Михаїла 21-го жовтня 1995 р. о год. 10:00 рано;
в церкві св. Михаїла, Менвілл, Н. Дж., 18-го жовтня 1995 р. о год. 8:30 рано.

УСЦАК — Олімпійський Фонд

(Пожертви, які наспіли від 20-го червня до 30-го серпня 1995 року)

2,000 дол.: д-р Марія Фішер-Слиж.

1,000 дол.: Українська Федеральна Кредитова Спілка в Рочестері, Н. Й.; 685 дол. : Товариство Допомоги Україні в Каліфорнії; 400 дол.: д-р Юрій Харук в пам'ять батька д-ра Петра Харука; 300 дол.: Василь Сосяк, Роман Поритко; 250 дол.: Український Народний Дім у Пассейку, Н.Дж., Теодосій і Ольга Зазуля, М. Королишин; 200 дол.: Іван Хомко, Надія і Маріян Цьолко, д-р Яро Розанковський; 100 дол.: Михайло Єйна, Богдан Кутко, Станислав Коваль, Українська Ветеранська Станиця в Пассейку, Юліян і Йоганна Котляр, Товариство Т. Шевченка в Пассейку, І. і Б. Чайківські, Борис Губка, Осип Сташків, Володимир Володюк, Мирослав Шарко, д-р Роман Слиж (в пам'ять сина д-ра Андрія Слижа), Дмитро Ідзин, Надя Мандрусяк, Стефан Маланчук, Ольга й Іриней Зварич, д-р Ірина Іванець, Віктор Ґоловаш, д-р Модест Ріпецький, д-р Микола Борден, Андрій Отчак; 75 дол.: Євген Змий; 50 дол.: Мирон Масловський, Юрій Храневич, Ярослав і Ірена Петрик, Роман і Галина Микита, Ярослав Гуменюк, Василь Марущак, Микола і Ольга Савчин, Нестор Когут, Михайло і Ірена Кіндрачук, Іван Макар, Павло і Валя Шепель, Василь Соліма, Ярослав Букачевський, Дмитро Марін, Володимир Савків, Іван і Галина Лобай, Іван Ілемський, Євген Шипайло, Микола Гошовський, д-р Юрій Годованець, д-р Володимир Бровінс, Дарія і Едвард Жарський, Міра Мацюрак, Володимир Штокало, Любомир Колтунюк; 30 дол.: Володимир і Марія Кузик, Леся Гевка; 25 дол.: Володимир Прийmак, Михайло Ортинський, Іван Черешня, Володимир Грицин, Орест Кузьма, Володимир Гринків, Петро Байко, Ольга Сушко, Б. Похмурський (в пам'ять Богдана Дяківа), Володимир Грицин, Іван Глинський, Стефан Ґоляш, Осип Васьків, Люба Шеремета, Роман Стець; 20 дол.: Володимир і Дарія Рудакевич, Б. і Л. Крамарчук, Александер і Анна Демчко, І. і О. Громик, Микола Федейко, Омелян Рибіцький, Михайло Вітек, Богдан Бродин, Юрій Іванків, Ірена Біскуп, Микола Максимюк, Микола Івашків, Рома й Ігор Гайда, Петро Барчук, Мирон Литвин, Богдан Гавриляк, Василь Цап, Юрій Стахів, В. Макійчук, П. Лисенко, Степан Ладанай; 10 дол.: В. Купецький, М. Струк, І. Кузь, М. Лесюк, С. Гуменюк, А. Тимащук, П. Демянчук, В. Пелещук, В. Максимюк, Я. Шумигора, В. Болонний, Т. Дзецюх, С. Тарасюк, І. Хомяк, Г. Бисюк, О. Паграцька, А. Фалько, П. Литвин, М. Бурій, Б. Романів, І. Юречко, О. Ґалетій, Р. Якимів, В. Коваль, М. Феш, УККА—Тусон, Аріз., Стефа Шубак; 5 дол.: П. Ворчук, С. Феш, Т. Кравчик, Г. Сокора, Ю. Михайлюк, І. Федунь, І. Банату, С. Бабій, Т. Сливінський; 2 дол.: О. Пендаківський.

Усім жертводавцям наше щире українське спасибі! При вашій ласкавій фінансовій допомозі українські атлети могтимуть успішно й вдало репрезентувати Україну в Атланті в 1996 році!

Просимо всіх тих, які ще не відгукнулися, негайно це зробити, висилаючи свої пожертви до Олімпійського Фонду — УСЦАК: USCAK—Olympic Fund, 680 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106.

Управа УСЦАК

П.С. На спеціяльну подяку заслуговують збірщики: в Пассейку й околиці Ярослав Петрик, в Бриджпорті, Конн., М. Івашків і М. Максимюк, а в Ню Бранзвику, Н. Дж. Л. Рудзінський і П. Панкевич.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішні виступи українських футболістів на міжнародній арені

Поволі, але певно росте престиж українського футболу на міжнародній арені. В минулих числах „Спортових Вістей" „Свободи" ми подавали невтішні факти з життя цього дуже популярного виду спорту в Україні. В основному йшлося про сумну дійсність — утечі з України чільних футбольних вихованців до Росії, де їм одразу надавали громадянство і включали до репрезентації країни. Доводиться пригадати, що в сучасному складі збірної Росії виступають такі визначні вихідці з України, як Юрій Некифоров з Одеси, Віктор Онопко з Харкова, Сергій Юран з Луганського, Ілля Цимбаляр із Дніпропетровська, Андрій Кончельскіс із Києва, Олександер Мостовий, Юрій Ковтун та ін. Тож не дивниця, що перші виступи клюбів і збірних України в кількох минулих роках кінчалися в більшості поразками. В біжучому 1995 році врешті картина почала змінюватися на краще. Повертають в Україну „дезертири" — тренери і футболісти, що не знайшли великого щастя в сучасній хаотичній Росії. Краще репрезентуються на міжнародній арені футбольні клюби і збірні України.

Так, наприклад, минулого місяця три чільні українські клюби відбули кваліфікаційні ігри за Чаші Европи й усі три виграли першу рунду.

Київське „Динамо", згідно зі своїми минулими осягами, мало автоматично ввійти до Ліґи чемпіонів Европи, але наївні діячі УЕФА (не без порад Колоскова з Росії) пробували зупинити українських футболістів данським бар'єром. І все одно кияни, виявивши твердий характер, подолали цей бар'єр, елімінувавши клюб „Ольборг" Данія з вислідами 1:0 в Києві й 3:1 в Ольборзі. Після цієї важливої перемоги президент київського „Динамо" Григорій Суркіс на пресовій конференції, між іншим, сказав: „Динамо" виправдало сподівання своїх численних болільників, подарувавши їм і усій Україні красиву перемогу перед Днем Незалежности нашої держави..."

Виграли свої перші зустрічі за Чаші Европи (УЕФА) й одеський „Чорноморець" із мальтійським клюбом „Гіберніянс" — 5:2, 2:0 та „Шахтар" Донецьке із Північно-Ірляндським клюбом „Лінфілд" —4:1 та 1:0. Треба відмітити, що ці перемоги українських футболістів настільки порадували мільйони любителів тієї гри в Україні, що про них заговорив навіть Президент Леонід Кучма. Завершуючи свою довшу промову на урочистому засіданні з нагоди четвертої річниці з дня проголошення незалежности України, Президент сказав: „Користуючись нагодою, хотів би подякувати українським спортсменам, які своїми перемогами, зокрема на міжнародних змаганнях, утверджують Україну у світовому співтоваристві, здобувають їй славу". Цим словам присутні в Палаці Культури „Україна" справили овації, маючи на увазі теж блискучі перемоги жіночої кошиківкової дружини України, що здобула звання чемпіона Европи, українським зіркам у легкій атлетиці Сергієві Бубці та Іннесі Кравець, чемпіонам світу.

Нова футбольна сенсація в Україні — „ЦСКА Борисфен"

Нову футбольну сенсацію в Україні справив клюб Української Армії, що виступає під назвою „ЦСКА Борисфен", новик вищої ліґи. Його тренує колишній динамівець Михайло Фоменко. Після чотирьох ігор у чемпіонаті військові футболісти здобули дві перемоги, два змагання закінчили ремісами, завдяки чому займають чолову позицію, випередивши київське „Динамо", яке одначе має одну гру в запасі. В п'ятому змаганні „ЦСКА Борисфен" розгромив „Зорю-Малс" із Луганського 5:1 і тим самим залишився єдиним лідером вищої ліґи. Меншу, але свого роду, сенсацію справили в п'ятій рунді ігор футболісти львівських „Карпат", що перемогли вдома сильний клюб „Дніпро" з Дніпропетровського 2:1.

УСЦАК уділив нові допомоги для підготови олімпійців України

Згідно з проханням НОК України, через свою репрезентантку в ЗСА Ларису Барабаш-Темпл, провід УСЦАК значно допоміг перебуваючим в Атланті на акліматизації і тренінґах українським олімпійцям кількох видів спорту.

1).Виплачено до Інтерспорт Травел Сервіс у Баффало, Н. Й., за переліт змагунів з Ню Йорку до Атланти — 2,560 дол.

2).За випозичення вена для транспортації змагунів — Вілліям Темпл — 1,201 дол.

3).За нічліги й харчування змагунів синхронізованого плавання — 2,538 дол.

4) За нічліги й харчування змагунів вільної боротьби — 4,721 дол.

5).За нічліги й харчування змагунів важкої атлетики — 4,504 дол.

Разом видано кошти в рамках програми підготови олімпійців України в передолімпійському році — 15,525 дол.

Тепер збіркова акція продовжуватиметься на підтримку олімпійської збірної України і перед, і в часі Олімпіяди в Атланті. НОК України і провід УСЦАК упевнені в тому, що наші щирі жертводавці на Олімпійський Фонд при УСЦАК радітимуть участю й осягами олімпійців України в Атланті і це буде для них найкращою подякою. Бажаючі можуть дальше висилати свої пожертви на адресу: УСЦАК — Олімпійський Фонд, 680 Сенфорд Евеню, Нюарк, Н. Дж., 07106.

Українські...

(Закінчення зі стор. 1)

Українок, Жіночої Громади, Мама '86, Спілки Жінок України та інші. Делеґатки СФУЖО роздавали жетони та інформували про СФУЖО і Чорнобиль, брали участь в різних сесіях, які підходили тематиці праці СФУЖО.

Поміж визначними гостями виступала Гілларі Клінтон. У своєму слові гостро вимагала однакових людських прав для жінок і чоловіків світу.

На конференцію дістало акредитацію 3,000 журналістів. Крім робочих сесій відбувалися різні концерти, виставки тощо.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮЛІЯ УРБАНСКА членка УНСоюзу Відд. 24[illegible]. Померла 10-го січня 1995 р. [illegible] 78-му році життя. Нар. 16-го лютого 1916 р. у Львові, Україна. Членкою УНС стала 1949 р. Залишила у смутку: чоловіка Омеляна Урбанского, дочку Лесю-Анну Фіцай і сина Ігоря. Похорон відбувся на цвинтарі св. Покрови в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Секр.

ЧАРЛЗ ПОПП член УНСоюзу Відд. 125 Т-ва Благовіщення в Чикаго Ілл. Помер 24-го січня 1995 р. на 57 р. життя. Нар. 5-го вересня 1937 р. в Чикаго, Ілл. Членом УНС став 1946р. Залишив у смутку дочок Амбер і Чарлес, сина Івана, маму Стефанію. Похорон відбувся 26-го січня 1995 р. на цвинтарі в Окланд Carbondale Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр.

ІВАН СОЛТІВСЬКИЙ член УНС Відд. 234-го Т-ва „Запорозька Січ" в Елізабет, Н.Дж. помер 29-го березня 1995 року на 81-му році життя. Нар. 1913 року в Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Ірену, сина Ореста, двоє внуків і правнука. Похорон відбувся на католицькому цвинтарі „Кальварія" в Ст. Пітерсбурґ, Фла.

Вічна Йому Пам'ять!

Евген Осціславський, секр.

ВОЛОДИМИР КАМІНСЬКИЙ член УНС Відд. 484-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютиці, Н.Й. помер 26-го березня 1995 року на 72-му році життя. Нар. 1922 року в Журавні, Україна. Членом УНС став 1972 року. Залишив у смутку дружину Раїсу, дочку Єлисавету Гедлак з мужем Денисом, сина Ришарда з дружиною Банні; п'ятеро внуків, двоє правнуків, четверо пасербів. Похорон відбувся на укр. католицькому цвинтарі в Вайтстон, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар.

МИХАЙЛО МАЛИНІВСЬКИЙ член УНС Відд. 437-го Т-ва „Самопоміч" в Рочестері, Н.Й. помер 29-го березня 1995 року на 92-му році життя. Нар. 9-го січня 1903 року в селі Острів біля Львова, Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, дочку Наталію Олексин з мужем Іваном, внучку Христину Руфлін з чоловіком Томасом, внука Ігоря Олексина з дружиною Христиною, племінника Андрія Яріша і родину в Україні. Похорон відбувся 1-го квітня 1995 року на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Лідія Хом'як, секр.

МИКОЛА ШЕРЕМЕТА член УНС Відд. 70-го Т-ва „Український Проґресивний Клюб" в Джерзі Сити, Н.Дж. Помер 26-го березня 1995 року на 83-му році життя. Нар. 1911 року в Кінашеві, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Параскевію, дочок: Стефанію Педді, Марію Рот, Ірену Ляшук, Патрисію Флоґ, Оксану Кузишин, 5-ох зятів і 12 внуків. Похорон відбувся 29-го березня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Мері Рот, секр.

ЯКІВ Р. ГУРСЬКИЙ член УНС Відд. 39-го в Сиракюзах, Н.Й. помер 28го лютого 1995 року на 72-му році життя. Нар. 4-го листопада 1923 року в Україні. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Валентину, доньок Александру Ларсон і Тетяну Гурську. Похорон відбувся 4-го березня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Перун, секр.

ВОЛОДИМИР ҐРОЗІНСЬКИЙ член УНС Відд. 383-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Бриджпорті, Па. помер 24-го березня 1995 року на 74-му році життя. Нар. 1920 року в Котесвілл, Па. Членом УНС став 1937 року. Залишив у смутку дружину, трьох внуків, чотирьох братів і одну сестру. Похорон відбувся 29-го березня 1995 року на цвинтарі св. Августина в Аппер Маріон Твп., Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Йосиф Хома, секр.

ЕВГЕНІЯ ДУБАС член УНС Відділу 112-го Т-ва ім. св. Марії в Пармі, Огайо померла 6-го вересня 1994 року на 85-му році життя. Нар. 21-го травня 1909 року в Україні. Членом УНС стала 1962 року, Залишила у смутку дочку Дарію Дубас-Войтину і сина Богдана. Похорон відбувся 5-го вересня 1994 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Капраль, секр.

ПАВЛИНА САТМАРІ член УНС Відд. 259-го Т-ва „Рождества Пречистої Діви Марії" в Чикаґо, Ілл. померла 28-го лютого 1995 року на 84-му році життя. Нар. 1909 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС стала 1930 року. Залишила у смутку чоловіка Юрія, дочок Варвару Санойка і Люїзу Дудзік, 7 внуків, 10 правнуків, багато племінників і племінниць. Похорон відбувся 4-го березня 1995 року на цвинтарі Resurrection in Justice, Ill.

Вічна Їй Пам'ять!

Юлія Ґуґлик, секр.

ОЛЕКСА КІБЮК член УНС Відділу 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й. помер 8-го березня 1995 року на 100-му році життя. Нар. 18-го лютого 1895 року в Україні. Членом УНС став 1923 року. Залишив у смутку дочку Дороту і сина Теодора. Похоророн відбувся на цвинтарі Олівет в Меспет, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Літепло, секр.

ЙОСИФІНА ПОПИК член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й. померла 18-го лютого 1995 року на 87-му році життя. Нар. 3-го квітня 1907 року. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку дочку та внука. Похорон відбувся на цвинтарі Оливна Гора в Брукли-ні, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Пригода, секр.